

Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at de undtagelser til kravet om gennemsigtighed, der er fastsat i artikel 4, stk. 3 og stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001, ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Afgørelserne er desuden behæftet med en manglende interesseafvejning og manglende begrundelse, og der foreligger en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumenterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Intercontinental Exchange Holdings mod EUIPO (BRENT INDEX)

(Sag T-430/16)

(2016/C 371/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (ved advokat P. Heusler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »BRENT INDEX« — registreringsansøgning nr. 14 284 947

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 8/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. august 2016 — VIMC mod Europa-Kommissionen

(Sag T-431/16)

(2016/C 371/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Tyskland) (ved advokat R. Bramerdorfer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. maj 2016 (sag AT.40231 — VIMC/WK&FGB) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3351 final af 27. maj 2016, hvormed Kommissionen afviste sagsøgerens klage i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort et enkelt anbringende gældende, idet sagsøgeren har anført, at Kommissionen har misbrugt sin skønsbeføjelse.

Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at spørgsmålet om anvendelsen af artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ikke er underlagt Kommissionens frie skøn. Kommissionen skal derimod tage de særlige omstændigheder i den konkrete sag i betragtning og kan ikke på grundlag af denne bestemmelse uden nærmere begrundelse afvise en klage, som en statslig myndighed allerede har beskæftiget sig med.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2016 — Pometon mod Kommissionen

(Sag T-433/16)

(2016/C 371/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pometon SpA (Martellago, Italien) (ved advokaterne E. Fabrizi, V. Veneziano og A. Molinaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse.
- Subsidiært annulleres eller nedsættes den straf, som Pometon er pålagt.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre de beløb, som sagsøgeren eventuelt afholder under sagens behandling med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse, samt at erstatte alle andre omkostninger, som sagsøgeren har afholdt med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne og alle andre omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2016) 3121 final af 25. maj 2016 (sag AT.39792 — stålslibemidler), vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og EØS-aftalens artikel 53 (herefter »den anfægtede afgørelse«).